

РЕШЕНИЕ

№ 22257

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 22.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **4831** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано по жалба на „СК“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], Столична община, [улица], представлявано от К. П.-управител, чрез адв.И. С., срещу Решение Ж-354/17.04.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство по подадена от същия жалба № Е-13-62-36/21.03.2024 г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, не са изложени мотиви при постановяването му, в него не са формирани изводи и същото се явява необосновано. Твърди се за процесното решение, че е постановено при съществени нарушения на административно производствените правила и в нарушение на материалноправни разпоредби и не съответства на целта на закона. Отправеното до съда искане е за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. С.. Същата поддържа жалбата. Счита, че решението на КЕВР е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено от съда. Претендира разноси по списък.

Ответникът-Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б. оспорва жалбата. Счита решението за правилно и законосъобразно, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок представя становище.

Заинтересованата страна - „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, редовно уведомена, не

изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-13-62-36/21.03.2024 г., подадена от г-н К. С. П., в качеството му на представляващ „СК“ АД, срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, в която жалбоподателят е възразил срещу определените условия и начин за присъединяване на клиенти към електрическата мрежа в Становище за присъединяване с изх. № ІВ-31-23-24086/13.04.2023 г. за присъединяване на обект пристройка (сграда за безвредно производство), ПИ 49206.2661.816 в [населено място], Столична община.

По искане на жалбоподателя, „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е издало Становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа по чл. 56 от Закона за устройството на територията (ЗУТ) с изх. № ІВ-31-23-24086/13.04.2023 г. за обект пристройка (сграда за безвредно производство), ПИ 49206.2661.816 в [населено място], Столична община. С процесното становище се предвижда, че за увеличаване на предоставената мощност на обект с абонатен номер 96224076 от 200 KW на 400 KW и присъединяване на „пристройка (сграда за безвредно производство) е необходимо да се извърши реконструкция на трафопост „Безвредно производство Мрамор“, собственост на присъединяваното лице, да се подменят или изградят разпределителна уредба средно напрежение и средство за търговско измерване.

Според становището „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, електрозахранването на обекта е посредством трансформаторен пост, собственост на жалбоподателя, като измерването на консумираната електрическа енергия за обект с абонатен № 96224076 се осъществява на страна ниско напрежение. Посочено е, че условията за присъединяване на обекта са определени преди установяване на правилото за мястото на измерване при отдаване на електрическа енергия от електроразпределителната мрежа към присъединен потребител. Обръща се внимание от страна на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, че промяна на нивото на напрежение на измерване на консумираната електрическа енергия, от ниво ниско напрежение на ниво средно напрежение на измерване, е възможна при желание от страна на клиента и може да бъде иницизирана само от него, доколкото видно от чл. 4, чл. 6 и др. от Наредба № 6, към искането следва да се приложат редица документи и данни, с които разполага само присъединеното лице. Наред с това е посочено, че за промяна на страната на измерване е необходимо реконструкция на трафопоста, което може да извърши само собственикът на съоръжението, след което електроразпределителното дружество ще монтира измервателна група на страна средно напрежение.

„Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД информира, че същото не може едностранно да променя параметрите на съществуващото присъединяване, които са част от правоотношението между страните по предоставяне на достъп до и пренос през електроразпределителната мрежа. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД счита, че като елемент на двустранен договор, параметрите на присъединяване могат да се променят само за в бъдеще и само по взаимно съгласие на двете страни. За горните обстоятелства „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е посочило, че представляваното от г-н П. дружество е уведомено. Наред с това е посочено, че до клиента е изпратена декларация, с която същият изрично да заяви мястото на измерване на консумираната електрическа енергия, но до момента на изготвяне на становището „СК“ АД не е

сезирало електроразпределителното дружество с искане да се промени схемата на захранване на обекта, като се измени нивото на напрежение на измерване на консумираната електрическа енергия.

Във връзка с обжалване по административен ред на цитираното по-горе Становище, на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ и във вр. чл.147, ал.1 от Наредба № 3, с оспореното Решение Ж-354/17.04.2024 г. КЕВР е прекратила образуваното производство по жалба вх. № Е-13-62-36/21.03.2024 г., подадена от „СК“ АД, ЕИК:[ЕИК] срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

Недоволно от така постановеното решение, дружеството - жалбоподател е обжалвало административния акт пред АССГ, който е предмет на настоящото производство.

В хода на настоящото съдебно производство е изготвена и приета по делото съдебно-техническа експертиза, която е отговорила на следните задачи:

- 1/ Къде и по какъв начин е извършено присъединяването на обекта на „СК“ АД към електроразпределителната мрежа на „ЕРМ Запад“ ЕАД?
- 2/ По какъв начин е осъществено захранването на трафопоста на ищеца?
- 3/ Къде и по какъв начин се извършва трансформирането на доставяната електроенергия от ниво средно напрежение до ниво ниско напрежение и чия е собствеността на съоръженията, посредством които се извършва трансформирането?
- 4/ Къде е поставено средството за търговско измерване на доставената електрическа енергия и същото поставено ли е на границата на собственост на съоръженията на ищеца и ответника?
- 5/ Къде следва да бъде монтирано средството за търговско измерване съобразно нормативните изисквания и начина на присъединяване на обекта?

Изготвеното заключение съдът намира за обективно, безпротиворечиво и съответно на събраните по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение Ж-354/17.04.2024г. на КЕВР е връчено на жалбоподателя на 22.04.2024 г. Жалбата, с която се оспорва решението, е подадена чрез КЕВР до АССГ на 07.05.2024 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК, от активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност. По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение Ж-354/17.04.2024г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението отговаря на изискванията

на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта, поради което изложените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на оспорения акт на това основание са неоснователни.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Извлечение от Протокол № 105/17.04.2024 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 2 от членовете на КЕВР, като решението е взето с два гласа "за", един от които на член на КЕВР със стаж в енергетиката.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Оспореното решение е постановено и в съответствие с материалния закон, доколкото не е налице превратно упражняване на власт, респ. не е налице и несъответствие с целта на закона.

Няма спор по делото, че дружеството жалбоподател „СК“ АД, ЕИК:[ЕИК] е собственик на процесния имот. Видно от събраните към административното производство доказателства, същият не е съгласен с предложените условия за присъединяване в Становище за присъединяване с изх. № ИВ-31-23-24086/13.04.2023 г. на обект пристройка (сграда за безвредно производство), ПИ 49206.2661.816 в [населено място], Столична община.

В ДВ, брой 28 от 02.04.2024г. е публикувана и влязла в сила Наредба № 6 от 28 март 2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, с която е отменена досега действащата Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Съгласно разпоредбата на §4 от ПЗР на Наредба № 6 от 28 март 2024г., за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, незавършените процедури по присъединяване на обекти на клиенти, на обекти на производители извън тези по Закона за енергията от възобновяеми източници и на обекти на оператори на електроразпределителните мрежи към електропреносната мрежа, започнали преди влизане в сила на тази наредба, се довършват по досегашния ред. Предвид обстоятелството, че процедурата по присъединяване е започнала преди отмяната на старата наредба, към настоящото производство следва да се прилагат разпоредбите на отменения нормативен акт.

С оглед горното, в настоящия казус, нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната

територия, който: 1. има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа; 2. е изпълнил условията за присъединяване към преносната, съответно разпределителната мрежа, и 3. е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електропреносната мрежа, съответно с оператора на електроразпределителна мрежа, по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по, ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. Договорът за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа е със срок за присъединяване не по-дълъг от срока за въвеждане в експлоатация на обекта и съоръженията за присъединяването му (ал. 3).

Подзаконовият нормативен акт, към който чл. 117 от ЗЕ препраща и в който са регламентирани условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., в сила от 4.04.2014 г. отм. ДВ. бр.28 от 2 Април 2024г. (Наредба № 6/2014 г.)

„Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е издало Становище за присъединяване с № ІВ-31-23-24086/13.04.2023 г. в съответствие е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, отм.). То предвижда реконструкция на трафопост, подмяна или изграждане на разпределителна уредба СрН и измервателно средство за търговско мерене.

Съгласно чл. 120, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента.

Техническите условия и условията за присъединяване на обекта на жалбоподателя са определени в издаденото Становище с изх № ІВ-31-23-24086/13.04.2023 г. за условията и начина за присъединяване на горепосочения обект.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6. отм. обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор. Присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от ЗЕ.

Изготвената и приета СТЕ по делото дава следните заключения:

Процесната сграда, собственост на „СК“ АД, изградена в поземлен имот с идентификатор 49206.2661.816, е захранена е електрическа енергия посредством трафопост, собственост на жалбоподателя. Обектът на жалбоподателя е присъединен към електроразпределителната мрежа на „ЕРМ Запад“ ЕАД през собствен захранващ кабел, монтиран на стоманорешетъчен стълб по реда и при условията на чл.117 от ЗЕ и Наредба № 6 от 2004 г. Обектът на жалбоподателя е присъединен със собствен кабел, положен подземно, към РОМ, монтиран на СРС - и двете са част от ЕРМ 20 kV на ЕРП „Запад“.

Сградата на „СК“ АД е присъединена към електроразпределителната мрежа на „ЕРМ Запад“ ЕАД чрез трансформаторен пост, собственост на „ЕРМ Запад“ ЕАД, на изходящите клеми на който е свързан собственият на „СК“ АД подземен електропровод средно напрежение.

Трансформирането на доставяната електроенергия се извършва в трафомашина, собственост на жалбоподателя, заедно с трансформаторния пост. Понижаването на напрежението на доставената ел. енергия се извършва със съоръжения, собственост на жалбоподателя.

Средството за търговско измерване е монтирано не на границата на собствеността, а в собствения на жалбоподателя трансформаторен пост на страната на ниво ниско напрежение. Процесният имот, трафопостът, разположен в ПИ на жалбоподателя и мрежата след трафопоста, чрез която на практика е била доставяна електрическа енергия ниско напрежение, е собственост на „СК“ АД. Доставената на жалбоподателя електроенергия на ниво средно напрежение, се трансформира до ниво ниско напрежение от съоръжения, собственост на ищеца, разположени в неговия трафопост. Следователно, СТИ не е поставено на необходимото място, съобразно чл.120, ал.1 от ЗЕ и чл.14, ал.1 от ПИКЕЕ. Установява се, че монтираните електромери в процесния обект са във формално несъответствие с техническите изисквания по Закона за енергетиката и подзаконовите нормативни актове. СТИ не е монтирано до или на границата на имота на клиента по смисъла на чл.120, ал.1 от ЗЕ, където е точката на присъединяване, а е монтирано в трафопоста на „СК“ АД, разположен в имота на дружеството, т.е. след мястото на присъединяване. Тоест СТИ е в съоръжение, собственост на клиента, което се намира дълбоко в собствеността му и далече от точката на присъединяване, която се явява граница на собственост.

Поради горното, вещото лице формира извод, че към настоящия момент меренето на количеството потребена енергия не се извършва на границата на собственост между собствения на жалбоподателя кабелен електропровод и електрическата уредба (РОМ) на ЕРП, каквито са законовите изисквания. СТИ следва да се монтира на основание чл.120, ал.1 от ЗЕ след РОМ - електрическата уредба на „ЕРМ Запад“ върху стоманорешетъчния стълб на приемлива височина за експлоатация, така че СТИ да е извън имота на ищеца и техническото обслужване да бъде облекчено.

В конкретния случай, както представените по делото доказателства, така и експертизата, потвърждават становището на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД .

С чл.120, ал.1 и 2 от ЗЕ се определя редът за измерване на електрическата енергия, доставена на крайни клиенти (ал.1) и границата на собственост върху електрическите съоръжения и мястото на средствата за търговско измерване(ал.2).

Разпоредбата на чл.39, ал.2 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ) указва, че когато мястото на измерване не съвпада с мястото на присъединяване, данните от измерването могат да бъдат приведени към мястото на присъединяване по начин, договорен между оператора на съответната мрежа и страната, чиято енергия се измерва. „ЕРМ Запад“ ЕАД е уведомило жалбоподателя, че за промяна на страната на измерване е необходимо реконструкция на трафопоста, което може да извърши само собственикът на съоръжението, след което електроразпределителното дружество ще монтира измервателна група на страна средно напрежение. До клиента е изпратена декларация, с която същият изрично да заяви мястото на измерване на консумираната електрическа енергия, но до момента на изготвяне на становището „СК“ АД не е сезирало електроразпределителното дружество с искане да се промени схемата на захранване на обекта, като се измени нивото на напрежение на измерване на консумираната електрическа енергия

Събраните по делото доказателства потвърждава изводите на КЕВР, че указанията, дадени в становището, са съответни на техническите спецификации и за исканото присъединяване са необходими така описаните в него действия и мерки.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, и като такова следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна. При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СК“ АД, ЕИК:[ЕИК] срещу Решение Ж-354/17.04.2024г. на КЕВР.

ОСЪЖДА „СК“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], Столична община, [улица] да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.